

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU

mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, 162,
Republica Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21
e-mail: jchisinau@justice.md

09:45
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 2889/21
" 30 " 12 2021

REPUBLIC OF MOLDOVA
CHIȘINĂU COURT OF JUSTICE

mun.Chisinau,162 aveniu, Republic of Moldova

MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21
e-mail: jchisinau@justice.md

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
2
SEDIUL CENTRU
Intrare Nr. 07-6.2-21066
24. 12 2021

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) vă remite cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate cu încheierea din 29 noiembrie 2021 pe dosarul Nr. 2-18997/2020 în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL Comalion LCA în proces de insolvență împotriva „ConstructMajor” SRL, „Comalion & CO” SRL, „SINIS” SRL, Platica Grigore, Negară Ivan și Baciș Vadim privind constatarea nulității contractelor și restituirea prestațiilor ca urmare a sesizării Curții Constituționale a Republicii Moldova cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Anexe: Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate cu anexe – 19 file.

Încheiere.

Judecător

Holban Vladislav

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

Ridică în fața primei instanțe: Judecătoria Chișinău, Sediul Centru

Dosar nr.: 2-18997/2020

Judecătorul: Vladislav Holban

A. AUTORUL EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Denumire și sediu: SRL „Comalion LCA”, str. Constantin Brâncuși 110, ap. 53

2. Numărul și data înregistrării: IDNO 1003600071505

3. Numele administratorului: Administratorul insolvenței Iovu Oleg

4. Telefon și e-mail:

5. Reprezentant -

6. Adresa reprezentantului (va fi anonimată) -

7. Telefonul și e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimăte) -

B. INFORMAȚII PERTINENTE DESPRE CAZUL DEDUS JUDECĂȚII ÎN INSTANȚA DE DREPT COMUN

La data de 07 iulie 2020, SRL „Comalion LCA” prin intermediul administratorului insolvenței – Iovu Oleg, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Construct-Major-Centru”, SRL „Comalion & Co”, SRL „Sinis”, Platica Grigore, Negară Ivan și Baciú Vadim cu privire la anularea actelor juridice și încasarea prejudiciului. Actele juridice a căror nulitate se solicită a fi constatată au fost încheiate în a. 2013-2015 între SRL „Comalion LCA” și persoanele juridice-pârâte.

Prin Încheierea Judecătorei Chișinău, Sediul Centru din 15 octombrie 2020 s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată a SRL „Comalion LCA”.

În cadrul ședinței de judecată din 14.07.2021, Pârâții au depus o cerere de obligare la plata taxei de stat.

Cu toate acestea, la momentul acceptării spre examinare a cererii de chemare în judecată, instanța de judecată nu s-a expus asupra chestiunii cu privire la amânarea achitării taxei de stat, având în vedere solicitarea în acest sens invocată de SRL „Comalion LCA” în temeiul art. 86 alin. (2) din CPC, **„(2) Persoanele juridice declarate în stare de insolvență, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, precum și la atacarea hotărârilor judecătorești adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.”**

Având în vedere norma precitată considerăm că este confuză sintagma a **„de anulare a actelor juridice fictive”** și nu respectă gradul de precizie și claritate necesară pentru a rezista criticilor de neconstituționalitate. Prin urmare, este necesară intervenția Curții Constituționale în sensul de a determina și a delimita clar modul de interpretare și aplicare a normei criticate, până la modificarea textului de lege de către Parlament, pentru a readuce textul legal în câmpul constituționalității.

În acest sens, este confuză și prin urmare, contrară prevederilor constituționale referitoare la claritatea unei norme legale în sensul că nu este determinat și nici determinabil în formularea actuală căror acțiuni în justiție li se aplică: se aplică doar acțiunilor în anulare a actelor a căror parte

este Reclamantul sau se aplică atunci când Reclamantul solicită anularea unei tranzacții (sau act translativ de proprietate) încheiate între terți în dauna sa. Ultima situație face obiectul acțiunii în care cauză s-a ridicat prezenta excepție de neconstituționalitate.

C. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are drept obiect de exercitare a controlului constituționalității:

- Sintagma folosită în prevederea art. 86 alin. (2) din Codul de Procedură Civilă: **de anulare a actelor juridice fictive** – care restrânge dreptul la acces liber la justiție prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Articolul 86. Amânarea și eșalonarea plății taxei de stat

„(2) Persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, precum și la atacarea hotărârilor judecătorești adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.”

Prevederile legale actuale restrâng drepturile reclamantului aflat în stare de insolvabilitate să introducă în instanța de judecată a acțiunilor de anulare a actelor juridice fictive, din cauza neclarității normei pre-citate. Astfel, norma contestată nu corespunde exigențelor previzibilității legii, or, persoana nu poate să cunoască dacă este sau nu posibilă amânarea taxei de stat la depunerea unei acțiuni în justiție, ceea ce generează confuzie și incertitudine pentru destinatarul legii.

D. LEGISLAȚIE PERTINENTĂ**1. Prevederi relevante ale Constituției****Articolul 1****Statul Republica Moldova**

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4**Drepturile și libertățile omului**

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 16**Egalitatea**

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.
 (2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20**Accesul liber la justiție**

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Articolul 23**Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle**

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46**Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia**

- (1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.
 (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.
 (3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.
 (4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
 (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.
 (6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

2. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului**Preambul**

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei [...] Hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de

tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală

ARTICOLUL 1 Obligația de a respecta drepturile omului Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

3. Prevederi relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului

Articolul 8

Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin Constituție sau lege.

4. Prevederi relevante din Codul de procedură civilă

Articolul 2

Legislația procedurală civilă

(1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.*

Articolul 5

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.
- (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Articolul 6

Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime

Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Articolul 19

Înfăptuirea justiției numai în instanță judecătorească

- (1) În cauzele civile, justiția se înfăptuiește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege.

Articolul 86

Amânarea și eşalonarea plății taxei de stat

(2) Persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, precum și la atacarea hotărârilor judecătorești adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

E. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL OBIECTULUI SESIZĂRII

Pretinsa încălcare a art. 20 și 23 din Constituție

Prevederile art. 20 din Constituție sunt similare celor din art. 6 par. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului: „*orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și întrun termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa*”. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat „*cu valoare de principiu*” că, la aplicarea art. 6 par. 1 din Convenție, nu interesează natura dispoziției legale după care litigiul urmează a fi soluționat (civilă, comercială, financiară, fiscală etc.) și nici natura autorității competente în materie (jurisdicție de drept comun, jurisdicție administrativă, jurisdicție corporatistă, organ administrativ etc.); singurul lucru care interesează este „*caracterul dreptului în discuție*” (CEDO, hotărârea din 16 iulie 1971, în cauza Ringeisen contra Austriei, Seria A, art.13, paragr. 94; hotărârea din 29 mai 1986, în cauza Feldburgge contra Țărilor de Jos, Seria A, nr.99, paragr. 26).

Conform jurisprudenței CEDO, „*dreptul de acces constituie un element inerent dreptului enunțat în articolul 6 paragraful 1. Aici nu este vorba despre o interpretare extensivă de natură a impune statelor contractante obligații noi: ea se bazează pe chiar termenii primei fraze a articolului 6 paragraful 1, citit în contextul său și în lumina obiectului și scopului Convenției, ca și a principiilor generale de drept. Curtea conchide astfel, fără a mai trebui să recurgă la „mijloace complementare de interpretare” în sensul articolului 32 al Convenției de la Viena, că articolul 6 paragraful 1 garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță judecătorească în vederea soluționării plângerilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, articolul consacră „dreptul la o instanță judecătorească”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a se adresa instanței judecătorești în materie civilă, este doar un aspect. La acesta se adaugă garanțiile prevăzute de articolul 6 paragraful 1 privitoare atât la organizarea și compunerea instanțelor, cât și la desfășurarea proceselor. Pe scurt, întregul acestora formează dreptul la un proces echitabil” (Golder vs Regatul Marii Britanii și Irlandei de Nord, 21.02.1975).*

Conform art. 4 CPC, „*Sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.*”

Astfel, statele au, în special, obligația de a institui proceduri judiciare care implică garanții suficiente și, prin urmare, le permit tribunalelor să soluționeze în mod eficient și corect orice litigii între persoane private, precum și cele între indivizi și stat (Sovtransavto Holding v. Ucraina, 25 iulie 2002, §§ 96, 97).

În acest sens, menționăm că debitorii aflați în insolvabilitate ar fi puși în situația să achite la momentul depunerii cererii de chemare în judecată privind anularea actelor juridice fictive, ceea ce creează obstacole în exercitarea dreptului la acces în justiție prin imposibilitatea amânării achitării taxei de stat. Or, nu se indică dacă Reclamantul aflat în stare de insolvabilitate este în drept să atace în instanță actele juridice fictive încheiate cu mult înaintea intentării insolvabilității, beneficiind în acest sens de amânarea plății taxei de stat.

În Decizia nr. 74 din 21 mai 2019, la pct. 21, Curtea Constituțională a menționat următoarele: *„Curtea menționează că legislatorul a stabilit, prin dispozițiile articolelor 85-86 din Codul de procedură civilă, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor de stat judiciare. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și a caracterului fundamentat al cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată, în baza prerogativelor conferite de Constituție și legi, având în vedere probele care însoțesc aceste cereri.”*

În cauza Kreuz c. Poloniei (nr. 28249/95), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat următoarele (§65-67): *„După ce a întreprins o evaluare globală a faptelor cauzei și ținând seama de locul proeminent al dreptului la o instanță într-o societate democratică, Curtea consideră că autoritățile judiciare nu au găsit un echilibru just între, pe de o parte pe de o parte, interesul statului de a încasa cheltuielile de procedură pentru soluționarea cererilor și, pe de altă parte, interesul reclamantului de a-și susține pretențiile în fața instanțelor. Suma pretinsă reclamantului pentru a-și continua acțiunea a fost excesivă. În consecință, el a trebuit să se retragă din procedură și nu a putut să-și judece cauza de către o instanță, ceea ce, în opinia Curții, subminează însăși esența dreptului de acces al persoanei în cauză la o instanță. Din aceste motive, Curtea concluzionează că obligația reclamantului de a plăti cheltuielile de judecată a constituit o restrângere disproporționată a dreptului său de acces la o instanță. Prin urmare, concluzionează că a existat o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție.”*

Considerăm că de esența normei art. 86 alin. (2) Cod de Procedură Civilă ține asigurarea accesului liber la justiție (consacrat la art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 par. 1 CEDO). Astfel, intenția legiuitorului urma să se bazeze pe principiul liberului acces la justiție, și nu să limiteze accesul liber la justiție al unei persoane juridice aflate în proces de insolvabilitate în privința contestării tranzacțiilor și actelor translativ de proprietate ale debitorilor săi, care și-au înstrăinat bunurile cu rea-credință.

Prin urmare, considerăm că formularea *„tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate”* din alin. (2) al art. 86 Cod de Procedură Civilă încalcă dreptul liberului acces la justiție al Reclamantului persoană juridică aflată în proces de insolvabilitate cu privire la recuperarea bunurilor și încasarea sumelor de la debitorii acesteia, întrucât limitează dreptul la amânarea plății taxei de stat doar la tranzacțiile și actele de transfer de proprietate la care această persoană juridică este parte.

Însă, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 133 din 15.11.2018 privind modernizarea Codului Civil și modificarea unor acte legislative, la 01.03.2019, a fost prevăzută în Codul Civil al Republicii Moldova o nouă cale judiciară de apărare a drepturilor și intereselor legitime ale acestuia, anume acțiunea revocatorie (art. 895-900 Cod Civil în vigoare). Prin urmare, dispozițiile art. 86 alin. (2) Cod de Procedură Civilă nu pot să restrângă dreptul creditorului aflat în proces de insolvență la exercitarea căii judiciare de protecție a drepturilor sale, prevăzute la art. 895-900 Cod Civil în vigoare.

În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că:

„Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]”

Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.

Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anumită garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza *Amann vs. Elveția*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver și alții v. Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80). În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru* împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis* împotriva României, paragraful 66).

Astfel, Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative.

Prin urmare, Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.

Avansând în analiza constituționalității normei menționate, susținem că „O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești” (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61).

În acest sens, nici instanța de judecată nu poate admite arbitrariul în deciziile sale, întemeindu-și actele emise pe dispoziții care nu respectă criteriile constituționale de claritate, previzibilitate și accesibilitate.

F. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

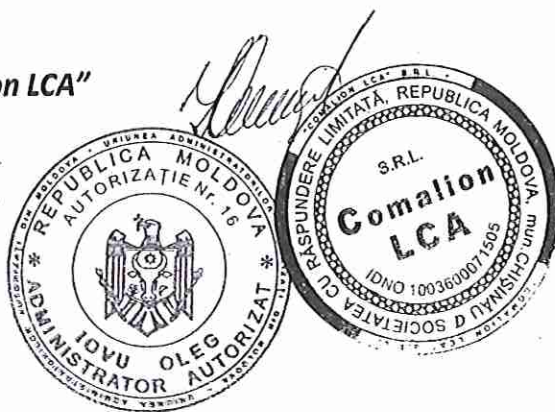
Curtea menționează că excepția de neconstituționalitate reprezintă un instrument de apărare a drepturilor și a libertăților fundamentale și poate fi ridicată doar ca un incident în cadrul examinării acțiunii principale. Prin urmare, norma contestată trebuie să aibă incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată (a se vedea HCC nr. 2 din 9 februarie 2016, § 78).

În contextul celor expuse mai sus, solicităm Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității asupra sintagmei „de anulare a actelor juridice fictive”, utilizată în cadrul art. 86 alin. (2) din Codul de Procedură Civilă, raportate la prevederile art. 1 alin. (3), art. 16, art. 20 și art. 23 din Constituție.

G. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA AUTORULUI SESIZĂRII**DECLARAȚIE**

Subsemnatul Oleg Iovu, Administrator al Insolabilității, acționând în interesele SRL „Comalion LCA”, declar pe propria onoare că informațiile prezentate în prezenta sesizare în fața Curții Constituționale sunt veridice.

Cu respect,
Oleg Iovu,
Administratorul Insolabilității SRL „Comalion LCA”

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Holban Vladislav
Costov Felicia

examinând în ședință publică chestiunea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL Comalion LCA în proces de insolabilitate împotriva „Construct-Major” SRL, „Comalion & CO” SRL, „SINIS” SRL, Platica Grigore, Negară Ivan și Baciú Vadim privind constatarea nulității contractelor și restituirea prestațiilor,

c o n s t a t ă :

La data de 09 octombrie 2020 „Comalion LCA” SRL în proces de insolabilitate a depus cererea de chemare în judecată împotriva Construc-Major Centru” SRL, „Comalion & Co” SRL, „Snis” SRL, Platica Grigore, Negară Ivan și Baciú Vadim cu privire la constatarea nulității actelor juridice.

La 23 noiembrie 2021, reprezentantul SRL Comalion LCA în proces de insolabilitate a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității sintagmei „*de anularea a actelor juridice fictive*” din conținutul art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului a solicitat admiterea în sensul formulat a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâților au indicat că lasă la discreția instanței soluționarea cererii respective.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea reclamantului, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.*

În conformitate cu art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, *la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:*

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2020, ținând cont inclusiv de prevederile art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de „Comalion LCA” SRL în proces de insolvență împotriva „Construc-Major Centru” SRL, „Comalion & Co” SRL, „Snis” SRL, Platica Grigore, Negară Ivan și Baciș Vadim cu privire la constatarea nulității actelor juridice.

La etapa de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare, partea pârâtă a solicitat obligarea părții reclamante să achite taxa de stat, invocând că prevederile art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă nu sunt aplicabile în cazul dat.

Prin încheierea protocolară din data de 14 iulie 2021 a fost stabilit un termen de 5 zile reclamantului pentru achitarea taxei de stat fiind explicat consecințele scoaterii cererii de pe rol a cererii de chemare în judecată în temeiul art. 267 lit. k¹ CPC.

La data de 23 noiembrie 2021 reclamantul a înaintat o cerere repetată privind amânarea taxei de stat, totodată a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „de anularea a actelor juridice fictive” din conținutul art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă.

Având în vedere că, cererea reclamantului corespunde prevederilor art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii cererii înaintată de partea reclamantă privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „de anularea a actelor juridice fictive” din conținutul art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova.

În conformitate cu art.12¹, art.269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea reclamantului.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de anularea a actelor juridice fictive” din conținutul art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Holban Vladislav